

Arrest

nr. 69 037 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig Monaikandi, Narayanganj District. U woonde daar samen met uw ouders en uw drie zussen. U werd lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) in 2002 of 2003. Op 29 september 2006, vlak na de verkiezingen, trok u weg uit uw dorp wegens politieke problemen. Daarna verbleef u achtereenvolgens één of anderhalf jaar in Dhaka, negen maanden in Munshiganj, drie maanden in Chittagong, dertien of veertien maanden in Bogura en op verschillende plaatsen in Dhaka. Op 26 januari 2008 werd er, ten gevolge van een klacht van leden van de Awami League, een valse zaak tegen u opgestart wegens het beschadigen van publieke goederen. Op 24 april 2009 kwamen zeven leden van Awami League bij u thuis langs en ontvoerden u. U werd geslagen en mishandeld. Op 10 december 2009 werd er, opnieuw op initiatief van leden van de Awami League, een

tweede valse zaak tegen u opgestart, ditmaal wegens afpersing. Op 5 april 2010 verliet u Bangladesh. Via Dhaka, Benapol, Calcutta, Delhi, Lahore, Bondora Abbas, Theran, Urmi en Istanboel kwam u in Europa aan. Op 25 mei 2010 vroeg u asiel aan in België. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: een identiteitskaart, twee rechtzaakdocumenten, een document van BNP en een medisch document.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van problemen met de Awami League. Ten gevolge van die problemen lopen er in Bangladesh twee valse zaken tegen u. U beroept zich op uw politieke profiel om te verklaren waarom u gevisieerd werd, waarom er nu een valse zaak tegen u loopt en waarom u zichzelf niet kan verdedigen. Het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw relaas.

Eerst en vooral slaagt u er niet in uw politiek profiel hard te maken. U verklaart dat u lid bent van BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U wordt gevraagd waarvoor BNP staat en u antwoordt 'Bangladesh National Party'. Dit is niet correct, BNP staat voor Bangladesh Nationalist Party. Het is bevreemdend dat iemand die actief is binnen een politieke partij niet weet waarvoor de afkorting van de partij exact staat. U verklaart dat u lid bent van BNP sinds **2002 of 2003**. In de vragenlijst van het CGVS die u bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) invulde, verklaart u dat u lid bent sinds **2007** (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat het een vergissing kan zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Het verschil tussen 2002-2003 en 2007 is vier of vijf jaar. Het is merkwaardig dat het verschil tussen beide antwoorden zo groot is, indien het een vergissing is. U verklaart dat u instond voor publiciteit binnen de partij, u moedigde mensen aan om betrokken te geraken bij BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U deed dit overal en ook telefonisch. Het is echter bevreemdend dat u enerzijds campagne voerde en anderzijds geen goede kennis van het programma had. Immers, ondanks deze functie, hebt u opvallend weinig kennis over het partijprogramma van BNP. Wanneer u gevraagd wordt wat u goed vindt aan BNP in vergelijking met andere partijen geeft u een vaag antwoord. U zegt dat BNP goede dingen doet voor Bangladesh, dat BNP wegen aanlegt en dat BNP goed doet voor iedereen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt om enkele concrete partijstandpunten op te sommen die verschillen van andere politieke partijen in Bangladesh blijft u vaag (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U zegt dat u de andere partijen niet kent, maar dat BNP goed is en dat ze goede dingen doen. Ze staan voor discipline en ze willen corruptie afschaffen. Meteen daarna wordt u ermee geconfronteerd dat u als lid van de partij toch wel wat meer concrete zaken zou mogen kennen over de partij ideologie. U antwoordt dat u in de partij stapte omdat uw familie sympathisant was van BNP. Opnieuw wordt u gezegd dat dit vaag is, en dat u als actief lid toch wel enkele concrete standpunten moet kennen. Daarop antwoordt u dat u geen kennis hebt van de partij omdat u niet op een hoog niveau zat binnen de partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is bevreemdend dat u sinds 2002 of 2003 lid bent van BNP en instaat voor publiciteit en toch geen kennis hebt over de ideologie van BNP. Later blijkt ook dat u geen kennis hebt over de verkiezingscampagne van BNP bij de verkiezingen van 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Eerst antwoordt u dat BNP de wegen wil ontwikkelen, jobs wilt creëren en mensen helpen die werkloos zijn. Maar dit zijn opnieuw vage punten die elke politieke partij in Bangladesh in haar programma zou kunnen opnemen. U slaagt er niet in om een concreet standpunt op te sommen en te vertellen hoe BNP haar doelstellingen wilt bereiken. Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan uw politieke profiel, ondanks uw feitelijke kennis over de partij, waarvan, gezien de argumenten hierboven, vermoed wordt dat die kennis een ingestudeerd karakter heeft. Het door u voorgelegde document van de BNP is in geen geval van die aard dat er afbreuk wordt gedaan aan deze vaststellingen, immers dienen documenten te worden vergezeld door coherente en geloofwaardige verklaringen.

Daarnaast hebt u weinig kennis over de rechtszaken die tegen u lopen: u weet niet in welke fase deze rechtzaak zich op dit moment bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), u weet niet of de rechtzaak nog in de pre-trial fase zit (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), u weet niet wanneer de rechtzaak voor het eerst is voorgekomen bij de rechtbank (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) en u weet niet wanneer de rechtbank voor het laatst een zitting spendeerde aan uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt wie deze klacht indiende zegt u iemand van Awami League, de voorzitter Kamal en de secretaris Nasum. Daarna wordt u gevraagd of deze personen voor beide zaken de klacht indienden, maar u was daar blijkbaar niet zeker van. U wordt ermee geconfronteerd dat uw antwoorden vaag zijn en u wordt gevraagd hoe u dan weet dat de Awami League erachter zit (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U zegt dat u er zeker van bent, maar meteen daarna stelt u dat u ervan uitgaat en dat u het niet zeker weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is bevreemdend dat u geen kennis hebt over de rechtszaken

die tegen u lopen in Bangladesh, zeker aangezien u in bezit van documenten waarin het antwoord op enkele van deze vragen te vinden is. Dit wijst op een gebrek aan interesse. Wanneer u gevraagd wordt waarom u zich niet beter informeert, wat logisch lijkt indien iemand zijn land moet ontvluchten voor die rechtszaken, antwoordt u dat uw vader niet geschoold is en niet veel weet over dit soort zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit is een merkwaardige uitleg, aangezien uw vader wel in staat was om de documenten te bemachtigen van de rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw gebrek aan kennis over de rechtszaken die lopen tegen u wijst er enerzijds op dat u geen interesse toont in die zaken en dat u geen tekenen van vrees uit, en doet anderzijds vermoeden dat er geen rechtszaken tegen u lopen. U legt wel twee rechterlijke documenten voor die uw relaas ondersteunen. Maar het voorleggen van documenten moet steeds gepaard gaan met een geloofwaardig en samenhangend relaas. Dit is bij u niet het geval. Uit de informatie van het CGVS blijkt bovendien dat er in de documenten die u voorlegt enkele cruciale vormvereisten ontbreken (blauwe map, punt 1). In de hoofding van deze documenten ontbreken enkele data die cruciaal zijn bij 'certified copies'. Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan de echtheid van deze documenten. Het is bovendien niet moeilijk om in Bangladesh valse documenten te verkrijgen (blauwe map, punt 2).

Volgens uw verklaring liggen er drie gebeurtenissen aan de basis van uw vertrek uit Bangladesh: een valse zaak wegens beschadiging van publieke goederen, die werd opgestart op 28 januari 2008 en waarvoor u één nacht gearresteerd werd, een ontvoering met slagen en verwondingen door leden van de Awami League op 24 april 2009 en een tweede valse zaak wegens afpersing, net als de eerste op basis van een klacht van leden van de Awami League en opgestart op 10 december 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-10). U werd maar één keer gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Deze verklaring is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen in de vragenlijst van het CGVS dat u bij de DVZ invulde. Daarin verklaart u dat u tweemaal werd opgepakt en vastgehouden en dat u telkens met behulp van uw partijvoorzitter kon vrij komen (zie vragenlijst CGVS, p. 2). U werd met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Echter is het opnieuw bevestigen van uw laatste verklaringen geen afdoende uitleg voor het eerder afleggen van tegenstrijdige verklaringen, des te meer daar die eerste verklaringen gedetailleerd waren zodat het niet aannemelijk is dat het een vergissing zou betreffen. U verklaart dat u geïnterviewd werd door leden van de Awami League tijdens deze eerste arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het CGVS hecht weinig geloof aan deze arrestatie. U hebt geen enkel bewijs van deze arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaart dat u op 24 april 2009 ontvoerd werd door leden van Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaart dat ze u ontvoerden omdat men niet wou dat u publiciteit maakte voor BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is bevreemdend dat de leden van de Awami League u dan enkel geslagen hebben. Indien men u politiek monddood wou maken had men u kunnen inleveren bij het gerecht of de politie. Er liep op dat moment nog steeds een zaak tegen u, die ingediend was door de leden van Awami League met de hoop u te laten arresteren, en u werd gezocht door de autoriteiten. Toch heeft men dit niet gedaan. Op de tweede valse zaak werd niet dieper ingegaan, maar, gezien de ongeloofwaardigheid van uw politiek profiel en de hierop volgende redenen, hecht het CGVS er geen geloof aan.

U geeft immers in het algemeen weinig blijk van vrees. U verklaart dat u, ondanks dat er een zaak tegen u liep en ondanks dat u geïnterviewd werd door de leden van Awami League, op regelmatige basis bleef terugkeren naar u thuis, terwijl u uw dorp in 2006 al verliet wegens politieke problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Bovendien verliet u Bangladesh pas op 5 april 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat is vijf maanden nadat de laatste valse rechtszaak tegen u werd opgestart en al meer dan twee jaar nadat de eerste valse rechtszaak tegen u werd opgestart. U geeft geen verklaring waarom dit zolang duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaart bovendien dat uw vader recentelijk uw identiteitskaart ging ophalen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het getuigt van weinig vrees indien de vader van een voortvluchtige verdachte in twee zaken zomaar de identiteitskaart van zijn zoon gaat ophalen bij de autoriteiten. Volgens uw verklaring hebt u geen advocaat in Bangladesh die uw klachten opvolgt (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit is bevreemdend gezien u nog een hele tijd in Bangladesh verbleef tijdens het lopen van de zaken. Bovendien hebt u nooit stappen ondernomen om klacht in te dienen bij hogere autoriteiten dan de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze elementen ondermijnen uw vrees.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing op positieve wijze kunnen

ombuigen. Uw identiteitskaart zegt enkel iets over uw identiteit. Uw medische documenten bewijzen enkel dat u letsels hebt opgelopen, ze vertellen niets over de manier waarop. U kon het CGVS niet van uw relaas overtuigen. Bijgevolg kan het CGVS geen link leggen tussen uw letsels en uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

2.1.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 14 juli 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bangla machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7

oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.2. Met betrekking tot de volledige benaming van de BNP werpt verzoeker op dat kleine verschillen in vertaling tussen hemzelf en de tolk altijd mogelijk zijn, waarbij een woord soms niet correct wordt vertaald of wordt misverstaan, afhankelijk van het gebruikte streekdialect. Het verschil tussen National en Nationalist is bijzonder klein, en geeft nog geen aanleiding om te twifelen aan de waarachtigheid van zijn asielaanvraag. Wat betreft zijn toetreding tot de BNP wenst verzoeker te benadrukken dat hij het Nederlands niet machtig is en dat hij de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft ingevuld met behulp van een ander persoon. Het jaartal werd daar per vergissing verkeerdelijk genoteerd.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker niet aan toont dat er vertaal- of andere communicatieproblemen zijn geweest met de tolk voor de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal. De gehoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal geven precieze en gedetailleerde gegevens van het asielaanvraag weer en er kunnen geen aanwijzingen uit worden afgeleid van moeilijkheden die er zich *in casu* zouden hebben voorgedaan. Verweerder merkt verder op dat verzoeker nergens opmerkingen heeft geformuleerd over eventuele vertaalproblemen, terwijl hij daartoe wel de mogelijkheid had. Zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden hem op het einde van het interview voorgelezen en door zijn handtekening heeft verzoeker bevestigd dat het gehoorverslag overeenstemt met de verklaringen die hij heeft afgelegd. Bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat-generaal werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep, en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Bovendien kregen verzoeker en zijn raadsman, die ter verhoor aanwezig was, op het einde van het gehoor de gelegenheid om bijkomende opmerkingen te formuleren, maar hebben zij geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en verzoeker. Voor het eerst wordt er in het verzoekschrift een opmerking gemaakt over de vertaling. Deze opmerking is laattijdig.

Ook de verklaring van verzoeker dat het verschil in aansluiting bij de partij, namelijk 2002 of 2003 of 2007 te wijten zou zijn aan een vertaalfout overtuigt niet.

2.1.3. Verzoeker vervolgt dat hij tijdens het asielverhoor heeft verklaard dat hij in de partij stapte omdat zijn familie sympathiseerde met de partij. Zijn politieke voorkeur is dus niet zozeer afhankelijk van de concrete partijstandpunten van de BNP, maar wel van de sociale omgeving waarin hij zich beweegt. Verzoeker voegt hieraan toe dat hij duidelijk te kennen geeft dat de BNP sociaaleconomische hervormingen wenst door te voeren, in tegenstelling tot andere conservatieve partijen in Bangladesh, zoals het creëren van werkgelegenheid, het ontwikkelen van een betere wegeninfrastructuur, de strijd tegen corruptie. Dit toont volgens verzoeker aan dat hij wel degelijk kennis heeft van enkele belangrijke partijstandpunten.

Aangaande zijn politiek profiel blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker zijn asielmotieven heeft gebaseerd op zijn sympathieën voor een oppositiepartij. Verzoeker verklaarde sinds 2002 of 2003 lid te zijn van de BNP, en er zich in te zetten voor de publiciteit. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij een voldoende kennis heeft van de partij die hij propageerde. Dat hij de partijideologie niet kan toelichten, geen concrete partijstandpunten kan opsommen en ook de verkiezingscampagne van de BNP bij de verkiezingen van 2008 niet kan toelichten, overtuigt dan ook niet. Zijn voorgehouden

beweegredenen om toe te treden tot de BNP, in het bijzonder dat hij in de BNP stapte omdat zijn familie sympathiseerde met deze partij, is onvoldoende om zijn onwetendheid met betrekking tot zijn eigen activisme te verklaren. Verzoekers taak bestond er immers uit om zijn partij te promoten bij derde. De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoeker stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden, maar dat verzoeker in deze niet overtuigt.

2.1.4. Met betrekking tot de rechtszaken die tegen hem lopen, beaamt verzoeker dat hij officieel is beschuldigd, maar dat hij geen kennis heeft over de stand van de procedure. Verzoeker benadrukt dat zijn procedures politiek geladen zijn en dat rechtszaken in Bangladesh regelmatig worden uitgesteld. Wat betreft de personen die klacht indienden, voert verzoeker aan dat hij weet dat hij valselijk wordt beschuldigd en dat enkel de partijleden van de Awami League baat zouden hebben bij zijn veroordeling, aangezien hij in Bangladesh verder geen moeilijkheden had. Verzoeker vervolgt dat de commissaris-generaal zijn gebrek aan kennis over de hangende procedures verkeerdelijk interpreteert als een gebrek aan interesse. Verzoeker ziet deze procedures al op voorhand als een verloren zaak, aangezien de beschuldigingen vals zijn en door het opleggen van een gevangenisstraf zijn vrijheid van vereniging en recht op een politieke mening willen beknotten. Met betrekking tot zijn ontvoering op 24 april 2009 werpt verzoeker verder op dat het niet onlogisch is dat de leden van de Awami League hem onder druk wilden zetten door middel van fysiek geweld omdat dit een meer direct en intimiderend effect zou hebben dan een hangende rechtszaak. Verzoeker herhaalt dat processen in een dergelijke politieke context in Bangladesh frequent worden uitgesteld.

Terecht stelt verweerder merkt op dat de commissaris-generaal *in casu* oordeelde dat er, gelet op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers politiek engagement en zijn gebrek aan kennis over de rechtszaken die tegen hem lopen, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Zo blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker niet kon verduidelijken in welke fase de rechtszaken zich bevinden en evenmin kon aangeven wie precies klacht tegen hem indiende. Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid in zijn eigen rechtszaken. Van verzoeker die stelt dat hij omwille van een gerechtelijke vervolging uit Bangladesh is vertrokken, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een minimale kennis heeft van het verloop van de juridische procedures die tegen hem worden gevoerd en dat hij de nodige inspanningen levert om zijn zaak op te volgen.

Het is voor een asielzoeker normaal dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. Verzoeker slaagt er niet in om details te geven in verband met het verloop van de zaak, hieruit blijkt een gebrek aan interesse en dit maakt het niet aannemelijk dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker.

Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat de door verzoeker neergelegde gerechtstukken enkele cruciale vormgebreken vertonen. De commissaris-generaal oordeelde bijgevolg terecht dat deze documenten geen bewijswaarde hebben. Overigens dienen documenten, om enige bewijskracht te hebben, te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen *in casu* duidelijk niet het geval is.

2.1.5. Verzoeker werpt op dat er niet verder wordt ingegaan op de tweede valse zaak wegens afpersing en dat dit een schending betekent van zijn recht om alle elementen uiteen te zetten die zijn asielrelaas ondersteunen. Hij heeft niet de kans gekregen om al zijn problemen in Bangladesh die aan de oorzaak liggen van zijn vlucht toe te lichten.

De Raad meent dat het Commissariaat-generaal bij gebrek aan geloofwaardigheid van het politieke engagement van verzoeker en bij gebrek aan bewijswaarde van de overige neergelegde documenten niet verder diende in te gaan op deze tweede zaak.

2.1.6. Met betrekking tot zijn laattijdig vertrek uit Bangladesh werpt verzoeker op dat hij deze beslissing niet overhaast wilde nemen. Verzoeker herhaalt dat procedures met een dergelijke politieke context in Bangladesh vaak worden uitgesteld. Bijgevolg is het niet altijd mogelijk om te voorspellen of en wanneer er een veroordeling zal volgen. Door zich elders (binnen Bangladesh) te vestigen, verwachtte verzoeker minder problemen te ondervinden. Pas toen hij ernstige risico's liep op vervolging besloot verzoeker Bangladesh te ontvluchten.

De Raad meent dat verzoekers laattijdige vertrek uit Bangladesh moeilijk in overeenstemming te brengen is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om Bangladesh te verlaten – meer bepaald twee jaar nadat de eerste rechtszaak tegen hem werd opgestart en vijf maanden na het opstarten van de tweede en laatste rechtszaak – ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS